

kendelse/afvisning på 3 måneder regnet fra tilfældets anmeldelse.

For sygdomme på fortegnelsen over erhvervsyggdomme foreslås en frist på 9 måneder.

Der foreslås samtidig adgang til overskridelse af fristerne med begrundelse herfor, når stillingtagen undtagelsesvis ikke kan nås inden fristerne.

Det foreslås endvidere, at alle frister for behandling af sager regnes fra datoen for anmeldelsen.

Svarende til fristen på 5 år for afgørelser foreslås en 5 årig frist for genoptagelse af afgørelser om sygebehandling m.v. efter forslaget § 30.

Endelig foreslås, at anmeldelsesfristen ændres fra 8 til 9 dage i overensstemmelse med forslaget fra teknikergruppen vedrørende fælles anmeldesystem for at få en fælles tidsfrist for anmeldelser til Arbejdstilsynet og Arbejdsskadestyrelsen.

3. Arbejdsgivernes partsstatus

Arbejdsgiverne er efter den tidligere praksis i Arbejdsskadestyrelsen og Ankestyrelsen blevet anset for ankeberettigede for så vidt angår anerkendelse/afvisning af konkrete sager efter arbejdsskadeforsikringsloven men ikke for så vidt angår erstatningsudmålingen m.v.

Folketingets ombudsmand har den 22. marts 1990 udtalt, at arbejdsgivere, der har tegnet lovpligtig arbejdsskadeforsikring, ikke er klageberettigede i forhold til Arbejdsskadestyrelsens afgørelser om anerkendelse/afvisning af sager efter arbejdsskadeforsikringsloven.

Efter lovforslaget lovfæstes den tidligere praksis, hvorefter arbejdsgiverne får ankeadgang for så vidt angår Arbejdsskadestyrelsens anerkendelse af konkrete arbejdsskadesager. Arbejdsgiverne kan i denne forbindelse få aktindsigt i oplysninger om arbejdspladsen, men ikke i oplysninger om skadelidtes personlige forhold.

4. Betydningen af forudbestående lidelse

Arbejdsskadestyrelsen/Ankestyrelsen har hidtil haft den praksis, at kun de følger, der kan tilskrives arbejdsskaden, anerkendes og kompenseres.

Ombudsmanden har rejst tvivl om lovmedholdeligheden af styrelsernes praksis og har blandt andet henvist til den almindelige erstatningsret.

Efter de almindelige erstatningsregler ydes der fuld erstatning, selv om der indtræder usædvanlige komplikationer, eller følgerne skyldes skadelidtes særlige dispositioner, medmindre skadelidtes erhvervsevne allerede var nedsat, eller den forudbestående lidelse med sikkerhed på et senere tidspunkt

ville have medført i det væsentlige de samme følger af skaden.

En ændring af styrelsernes praksis, således at den kommer til at svare til de almindelige erstatningsretlige regler, vil betyde, at nogle skadelidte ikke får den erstatning, som de efter styrelsernes nuværende praksis er berettigede til, mens andre vil få erstatning for skadefølger, der ikke kan henføres til arbejdsskaden.

Det foreslås derfor, at den hidtidige praksis, hvorefter der alene ydes kompensation for de skadefølger, der kan henføres til arbejdsskaden, præciseres i loven.

5. Godtgørelse for varigt mén

Mens gældende lov anvender terminologien »mènerstatning«, bruger lovforslaget den mere korrekte benævnelse »mængodtgørelse«, da der er tale om kompensation for et ikke-økonomisk tab, det vil sige for den varige forringelse af skadelidtes personlige livsførelse. Også lov om erstatningsansvar anvender terminologien »godtgørelse« i forbindelse med kompensation for varigt mén.

Godtgørelse udbetales efter forslaget fortsat som et kapitalbeløb én gang for alle, men i modsætning til gældende lov, som fastsætter kapitalbeløbet på grundlag af en alders- og kønsbestemt kapitaliseringsfaktor, indfører forslaget en mere enkel beregningsmetode, principielt svarende til erstatningsansvarslovens, hvorefter den skadelidte direkte efter loven kan beregne godtgørelsens størrelse, når ménprocenten er fastsat.

Enhver berettiget med 100 pct. mén, som ikke er fyldt 60 år, får således efter forslaget udbetalt en mængodtgørelse på 340.000 kr. og ved mindre ménprocenter en forholdsmæssig andel heraf. Er den berettigede fyldt 60 år ved skadens indtræden, nedsættes godtgørelsen med 5 pct. for hvert år, pågældende var over 59 år ved skadens indtræden. Nedsættelse finder sted til og med det fyldte 69. år. Er den berettigede ved skadens indtræden 70 år eller derover, udgør godtgørelsen 50 pct. af fuld godtgørelse. Forslagets regler om vurderingsgrundlaget for fastsættelse af ménprocenten og om mindsteprocent på 5 for udløsning af godtgørelse svarer til gældende lovs regler.

6. Kapitalisering af erstatning for tab af erhvervsevne

Erhvervsevnetabserstatninger under 50 pct. udbetales som hidtil som et kapitalbeløb.

Ved erhvervsevnetabserstatninger på 50 pct. eller derover foreslås det, at der efter begæring udbetales et kapitalbeløb svarende til 50 pct. erhvervsevnetab,